

A 89/2/11

Arrest van 21 december 1990
in de zaak A 89/2

Inzake :

LANDSBOND DER CHRISTELIJKE MUTUALITEITEN

tegen

1. DEDEYNE Maurits
2. VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ VAN DE SCHELDE N.V.

Procestaal : Nederlands

Arrêt du 21 décembre 1990
dans l'affaire A 89/2

En cause :

ALLIANCE NATIONALE DES MUTUALITES CHRETIENNES

contre

1. DEDEYNE Maurits
2. COMPAGNIE D'ASSURANCE DE L'ESCAUT S.A.

Langue de la procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF

In de zaak A 89/2

1. Gezien het arrest op 6 april 1989 door de eerste kamer van het Hof van Cassatie van België gewezen in de zaak rolnummer 6207 van de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten, ziekteverzekeraar, met zetel te Brussel, Wetstraat 121, eiser, tegen Dedeyne Maurits, wonende te Roeselare, Heropbouwstraat 100, en tegen de naamloze vennootschap Verzekeringsmaatschappij van de Schelde, met zetel te Antwerpen, Borzestraat 10, verweerders, bij welk arrest, overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, hierna genoemd het Verdrag, aan dit Hof een vraag van uitleg wordt gesteld met betrekking tot de artikelen 6 en 10 van de Gemeenschappelijke Bepalingen behorende bij de Benelux-Overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, hierna genoemd de Gemeenschappelijke Bepalingen ;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN :

2. Overwegende dat de feiten die tot het aanhangige geschil hebben geleid, aan de hand van het cassatiemiddel en aan de hand van de niet-betwiste uiteenzettingen van partijen kunnen worden omschreven als volgt :

Etienne Dedeyne werd in 1977 het slachtoffer van een verkeersongeval, waarvoor Maurits Dedeyne aansprakelijk werd gesteld bij vonnis van 1 september 1978 van de Correctionele Rechtbank te Bergen, welk vonnis kracht van gewijsde heeft verkregen.

De Landsbond der Christelijke Mutualiteiten keerde aan het slachtoffer vergoedingen uit in het raam van de ziekte- en invaliditeitsverzekering en wenste deze te verhalen hetzij op Maurits Dedeyne hetzij op diens W.A.M.-verzekeraar, de N.V. Verzekeringsmaatschappij van de Schelde.

3. Overwegende dat de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten op 17 juli 1984 een vordering instelde tegen Maurits Dedeyne en de N.V. Verzekeringsmaatschappij van de Schelde voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk, die de vordering verjaard verklaarde ;

4. Overwegende dat op hoger beroep van de Landsbond het Hof van Beroep te Gent de vordering eveneens verjaard verklaarde en dit met toepassing van artikel 26 van de Voorafgaande Titel van het Belgische Wetboek van Strafvordering, welk artikel bepaalt : "De burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf, verjaart door verloop van vijf jaren, te rekenen van de dag waarop het misdrijf is gepleegd ; zij kan echter niet verjaren vóór de strafvordering" ; dat het hof van beroep daaraan het oordeel toevoegde dat, zelfs al heeft de Landsbond met de N.V. Verzekeringsmaatschappij van de Schelde onderhandeld en is de verjaringstermijn van artikel 10 W.A.M. daardoor gestuit, dan nog die onderhandelingen de vijfjarige verjaring van artikel 26 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering niet stuiten ;

5. Overwegende dat tegen die beslissing van het hof van beroep door de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten cassatieberoep werd ingesteld, waarbij echter het laatstvermelde oordeel niet werd bestreden ;

TEN AANZIEN VAN HET VERLOOP VAN HET GEDING :

6. Overwegende dat het Hof van Cassatie naar aanleiding van het door de eiser in cassatie aangevoerde middel verzocht navolgende vraag van uitleg betreffende voornoemde artikelen 6 en 10 te beantwoorden : "Verbeurt de getroffene zijn in artikel 6 van de W.A.M. bedoelde eigen vordering tegen de verzekeraar, alhoewel die volgens artikel 10 van de W.A.M. nog niet verjaard is, maar doordat de burgerlijke rechtsvordering van de getroffene tegen de aansprakelijke uitgedoofd is door verjaring ingevolge de artikelen 26 en 28 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering ?" ;

4.-

7. Overwegende dat het Hof, overeenkomstig artikel 6, lid 5, van het Verdrag, aan de Ministers van Justitie van België, Nederland en Luxemburg, een door de griffier gewaarmerkt afschrift van het arrest van het Hof van Cassatie heeft gezonden ;

8. Overwegende dat het Hof de partijen in de gelegenheid heeft gesteld schriftelijke opmerkingen te maken over de door het Hof van Cassatie gestelde vraag, van welke gelegenheid gebruik is gemaakt door partijen, die een memorie en een memorie van antwoord hebben ingediend, door Mr. René Bützler, advocaat bij het Hof van Cassatie voor de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten en door Mr. Ludovic De Gryse, advocaat bij het Hof van Cassatie voor de N.V. Verzekeringsmaatschappij van de Schelde en voor Dedejne ;

9. Overwegende dat Plaatsvervangend Advocaat-Generaal H. Lenaerts op 22 maart 1990 schriftelijk conclusie heeft genomen ;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT :

10. Overwegende dat het Hof, dat volgens artikel 6 van het Verdrag slechts bevoegd is uitspraak te doen omtrent vragen betreffende de uitleg van krachtens artikel 1 van het Verdrag aangewezen rechtsregels, de door het Hof van Cassatie gestelde vraag aldus verstaat dat dat Hof antwoord verlangt op de volgende vraag van uitleg van artikel 10 van de Gemeenschappelijke Bepalingen : Indien de burgerlijke rechtsvordering van de getroffene tegen de aansprakelijke verjaard is ingevolge de artikelen 26 en 28 van de Voorafgaande Titel van het Belgische Wetboek van Strafvordering, heeft de getroffene dan ook zijn in artikel 6 van de Gemeenschappelijke Bepalingen bedoelde eigen vordering tegen de verzekeraar verbeurd, wanneer die volgens artikel 10 van de Gemeenschappelijke Bepalingen nog niet verjaard is ? ;

11. Overwegende dat de door het Hof van Cassatie gestelde vraag van uitleg neerkomt op de vraag of aan de in artikel 10 van de Gemeenschappelijke Bepalingen gestelde regel omtrent de verjaring van

de rechtsvordering voortvloeiende uit het in artikel 6 bedoelde eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar, afbreuk wordt gedaan door het bepaalde in artikel 26 juncto artikel 28 van de Voorafgaande Titel van het Belgische Wetboek van Strafvordering ;

12. Overwegende dat de tekst van artikel 10 geen steun biedt voor een bevestigend antwoord op die vraag en een dergelijk antwoord ook niet in overeenstemming zou zijn met het doel van de Benelux-Overeenkomst en de Gemeenschappelijke Bepalingen, een ruime bescherming aan verkeersslachtoffers te waarborgen ;

13. Overwegende dat uit de Gemeenschappelijke Toelichting blijkt dat die bepalingen ervan uitgaan dat de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar onafhankelijk is van de vordering van de benadeelde tegen de aansprakelijke ;

14. Overwegende dat de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse studiecmissie tot eenmaking van het recht in haar definitieve "Commentaar op de artikelen in de Gemeenschappelijke Bepalingen", heeft benadrukt dat de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar op grond van artikel 6 van de Gemeenschappelijke Bepalingen onafhankelijk is van de vordering van de benadeelde tegen de verzekerde en dat aan die opvatting ten grondslag ligt de gedachte dat volgens artikel 10 de bescherming in de drie landen gelijk moet zijn en dit niet het geval zou zijn indien de werking van dit artikel zou kunnen worden beperkt door de nationale wet ;

15. Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat de door het Hof van Cassatie gestelde vraag ontkennend moet worden beantwoord ;

TEN AANZIEN VAN DE KOSTEN :

16. Overwegende dat het Hof, volgens artikel 13 van het Verdrag, de kosten moet vaststellen welke op de behandeling voor het Hof zijn gevallen ;

17. dat op de behandeling voor het Hof geen kosten zijn gevallen ;

18. Gelet op de conclusie van de Plaatsvervangend Advocaat-Generaal H. Lenaerts ;

19. Uitspraak doende op de door het Hof van Cassatie van België bij arrest van 6 april 1989 gestelde vraag ;

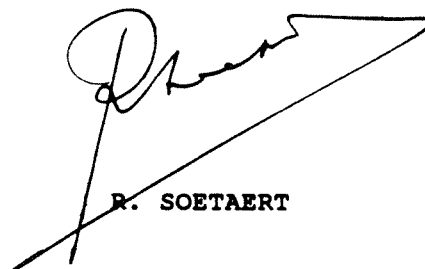
VERKLAART VOOR RECHT :

20. De benadeelde verbeurt zijn in artikel 6 van de Gemeenschappelijke Bepalingen bedoelde eigen vordering die met toepassing van artikel 10 van dezelfde bepalingen nog niet verjaard is, niet doordat zijn civielrechtelijke vordering tegen de aansprakelijke met toepassing van de nationale wetgeving verjaard zou zijn.

Aldus gewezen door de heren F. Hess, president, R. Soetaert, eerste vice-president, H.L.J. Roelvink, P. Kayser, R. Everling, E. Boon, rechters, P. Marchal, C.H. Beekhuis, F.H.J. Mijnsen, plaatsvervangende rechters,

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 21 december 1990, door de heer R. Soetaert, voornoemd, in aanwezigheid van de heren H. Lenaerts, advocaat-generaal, en C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.


C. DEJONGE


R. SOETAERT